

Hüüdja Hääl

August 2018

Jumala Sõna kuukiri

Ma tegin enesele rohu- ja iluaedu
ning istutasin neisse kõiksugu
viljapuid. Kg 2:5

Keela oma häält nutmast ja silmi pisaraid valamast, sest su teol on tasu, ütleb Issand, ja nad tulevad tagasi vaenlase maalt. Sul on lootust tulevikuks, ütleb Issand, su lapsed tulevad tagasi oma maale.

(Jer 31:16,17).

Palved ja töö hingede võitmiseks Jumalale võivad vahel näida tulemusetud. Seetõttu oleme nii alati masenduma. Kas nad kunagi ei pöördu tagasi võõralt maalt?

Jah! Vastab Issand. Ära nuta. Kuivata oma pisarad! Sinu töö ja palvetel on palk. Nad tulevad. Sinul on lootust tulevikuks. Tema on lubanud, et ka sinu lapsed pöörduvad tagasi. Kui sa vaid oled püsiv palves.

Hoia vaid kinni sellest, et sinu töö on palk ja et sinu palvetel on lootust tulevikuks – muidu kindlasti väsid. Ära lase pisaratel – masendusel – takistada oma vaatamist Issandale. Tee tööd lootuses, palveta usus – ja Issand annab sulle palga.

Fredrik Wisløff

SISU

D. Prince. KESKMES RIST IV.....	3
U. Muroma. TÄNA KUI TE KUULETE TEMA HÄÄLT.....	12
M. Vilponen. AZUSA.....	129-136
H. Orava. KOHTUMINE KATRIGA.....	16
JUMALA IMEDEST.....	19
I. Skaro. LEWIS WALLACE.....	25

Hüüdja Hääl

Jumala sõna kuukiri.
Tellimisindeks 78 237
Nr. 8 (359) 2018.
Kahekümne üheksas aastakäik.
Toimetaja HEIKI PÖLDARU
tel 5545044
Toimetuse postiaadress:
Imavere, 72401, Järvamaa
MTÜ Hüüdja Hääl
a/a EE732200221004116193

Süüdja Sääl

Parandage meelt, sest taevariik on lähedal.
Jeesus tuleb varsti.

AUGUST

Nr 8 (359)

2018

Keskmes rist IV

(Algas mai 2018)

Meil abikaasaga on üks tunnistus, mida kasutame sageli seda koos lugedes. See on Ilmutuse 12:11 rakendus:

"Mu ihu on Püha Vaimu tempel, lunastatud, puhastatud ja pühitsetud Jeesuse vere läbi. Minu ihuliikmed on õigsuse vahendid, alistatud Jumalale, Tema teenimiseks ja auks. Kuradil pole mingit kohta minus, mingit väge mu üle, mingit õigust mu üle – kõik on saanud õigeks Jeesuse vere läbi. Olen saatana võitnud Talle vere ja oma tunnistuse sõna läbi ja ma ei armasta oma elu surmani. Mu ihu on Issanda jaoks ja Issand on minu ihu jaoks."

See on lihtsalt üks näide,

kuidas rakendada võitu, mille Jeesus saavutas ristil saatana üle. Järgmine põhjus, miks vajame risti tähelepanu keskmesse – sest see on üks Jumala salajase, peidetud tarkuse juurde.

Vaatame 1. Korintlaste 2. peatükki. Paulus ütles, et me ei tegele maailma tarkusega, vaid salmis kuus räägib ta teistsugusest tarkusest.

NEB tõlge nimetab seda "salajaseks, peidetud Jumala tarkuseks". Oma tausta tõttu filosoofias otsisin ma just täpselt seda – salajast, peidetud tarkust. Ma ei leidnud seda teadaolevast kristlusest ega filosoofiast, otsisin seda joo-gast ja teistest kõikvõimalikest kohtadest.

Siis avastasin, et on üks uks. See uks on ristikujuline ja kui lähed läbi risti, siis teisel pool on salajane, peidetud Jumala tarkus. Kui oled minu moodi, siis vaimustud sellest ütlusest. Minu jaoks on põnev omada ligipääsu Jumala salajasele, peidetud tarkusele.

Loeme 1Kr 2:6-10: *"Tarkusest me kõneleme täiuslike seas; ent mitte praeguse ajastu ega selle kaduvate valitsejate tarkusest, vaid me kõneleme Jumala saladusse peidetud tarkusest, mille Jumal on ette määranud meie kirkuseks enne ajastuid."*

Kui see ei tekita sulle põnevust, siis sa ei mõista seda. Jumal on valmistanud salajase, varjatud tarkuse ja põhjus selleks on tuua meid ausse. Kas pole põnev?

Jumalal oli igavikust plaan meid ausse tuua. Plaan on olemas Tema salajases, peidetud tarkuses, mille juurde sissepääsuks on rist. Kui astud läbi risti, alustad teed Jumala varjatud tarkusesse.

"Ükski praeguse ajastu valitsejaist ei ole seda ära tundnud, sest kui nad seda

oleksid..., ei oleks nad kirkuse Issandat risti lõõnud."

"... mida silm ei ole näinud ega kõrv kuulnud ja mis inimsüdamesse ei ole tõusnud – selle on Jumal valmistanud neile, kes teda armastavad."

Nii ei leia me seda oma meelte, arutluse ega ettekujutuse läbi, vaid *"... meile on Jumal selle ilmutanud Vaimu kaudu, kuna Vaim uurib läbi kõik, ka Jumala sügavused."*

Kui astume läbi ristiukse, hakkab Püha Vaim meile ilmutama seda, mida ei suudaks iialgi mõista arutlemise, ettekujutuse või oletuste läbi – vaid üksnes ilmutuse läbi.

Ütlesin varem, et ainus asi, mida Püha Vaim austab, on rist. Kui tuled mis tahes teisel alusel, ei hooli Ta sellest. Kui aga paned risti keskmesse, siis on Ta huvitatud.

Mulle meeldib jälgida Püha Vaimu. Leian, et kui Püha Vaim on kohal, lähevad asjad hästi. Selleks, et Püha Vaimu ligi tõmmata, peame kõrgeks tõstma Jeesust ja kuulutama ristilöödud Kristust. Kui seda teeme, ütleb Püha Vaim: see rahvas meeldib mulle, tunnen

end seal kodus, jagan ennast sellel koosolekul, sest see teeb Mind õnnelikuks, kui ristilöödud Jeesust austatakse.

"Kuid mis mulle oli kasuks, seda olen arvanud kahjuks Kristuse pärast."

Ta räägib oma taustast judaismis ja päritolust religioosse juudina. *"Jah, enamgi: ma pean kõike kahjuks Issanda Kristuse Jeesuse kõikeületava tunnetuse kõrval. Tema pärast olen ma minetanud kõik selle ja pean seda pühkmeiks, et saada kasuks Kristust..."*

Teda ei huvita miski peale Kristuse. *"... ja et mind leitaks tema seest ega oleks mul oma õigust, mis tuleb Seadusest, vaid see õigus, mis tuleb Kristusesse uskumise..."*

Õigsusele on vaid üks alus: usk Kristusesse. *"... see, mille Jumal annab usu peale. Ma püüan ära tunda teda ja tema ülestõusmise väge ja tema kannatuste osadust, saades tema surma sarnaseks, et ma kuidagi jõuaksin ülestõusmisele surnuist."*

Pauluse ülim ambitsioon oli tunda Kristust. Ta ei kirjuta-

nud kui keegi, kes Teda ei tunneks, vaid ta siht oli tunda Teda paremini, see oli pärast aastatepikkust viljakat teemimistööd.

Ta ütles: tahan tunda Tema ülestõusmise väge, kuid sellega käib kaasas ka Tema kannatuste osadus. Kui ei ole risti, pole ka krooni. Rist on tee Jumala salajase, peidetud tarkuse juurde, mille läbi jagame Tema au.

Efeslastele 2:4-6: *"Aga Jumal, kes on rikas halastuselt, on meid koos Kristusega teinud elavaks oma suure armastuse pärast, millega ta meid on armastanud, kuigi me olime surnud üleastumistes – armu läbi te olete päästetud! –, ning on meid koos temaga üles äratanud ja asetanud taevasesse olukorda Kristuses Jeesuses."*

Kus me lõpuks oleme? Taevases olukorras. Mis me teeme? Kus me istume? Troonil.

NEB tõlge ütleb, et Jumal on meid trooninud koos Kristusega. Kui tuleme risti juurde, siis teatud mõttes siseneme nagu lifti. Kui lähed lifti, siis jõuad sellele kor-

rusele, mille nuppu vajutad, sest lift viib sind üles.

Kui me juba oleme Kristuses surma ja ristilöömise läbi, tehakse meid elavaks Temas – imetore, me tõuseme üles koos Temaga – fantastiline, kuid see pole veel kõik. Kus see lift peatub?

Troonil, meid troonitakse koos Temaga. Me ei jõua sinna pingutuse läbi, vaid sellepärast, et oleme liftis. Sissepääs lifti on aga rist. Kui astume sisse risti läbi, siis saame osa troonist.

Mind on alati huvitanud Moosese telk. On kahte tüüpi inimesi: need kes vaimustuvad sellest ja need kes mitte – mina kuulun esimesse gruppi. Tean, et on neid, kes ei vaimustu. Mul pole midagi selle vastu, kuid toon kiire näite. Kui mäletate telgi struktuuri, siis seal oli kolm ala, mida võib eristada ligipääseva valguse järgi.

Kõigepealt on välisõu, kus on looduslik valgus: päike, kuu ja tähed. Siis lähed läbi esimese eesriide, seal ei ole päevavalgust.

Paulus ütleb, et me ei käi nägemise, vaid usu järgi – ees-

riide taha astumine on usu-samm. Jõuad esimesse ossa, mida kutsutakse pühaks paigaks ja seal on küünlavalgus küünlajalal, mida saadakse oliiviõli põletamisest. See on inspireeritud Jumala sõna valgus, mida annab pühakiri. See pole aga veel lõpp-punkt.

Esimesest eesriidest läbi astumine on ülesäratamine, kui aga astud teise eesriide taha, on see ülesminek. Teise eesriide taga, kõige pühamas paigas, oled sa troonil. Seal täidab Jeesus oma kahte ülimat ametit: kuninga- ja preestriametit. Seal ei ole küünlavalgust. Kõige põnevam ongi see, et kui sisse astud, on seal täiesti pime – seal pole mingit valgust.

Kui paljud tahaksid sinna üldse minna? Mingi väike ruum – neljakandiline, ei mingit valgust, ja vaid üks mööbliese. Kas pole põnev?

Mida kaugemale lähed kristlikus elus, seda vähem on asju segamas. Ainsad inimesed, kes lähevad läbi teise eesriide, on need, kes tahavad vaid üht – Jumalat. See on erakordne.

Kuid teise vahevaiba taga,

kui vastad tingimustele, tuleb valgus, mis pole looduslik, pole ka tehisvalgust, vaid seda nimetatakse "shekinah" – tegelik Jumala ligiolu, mis üleloomulikult seda kohta valgustab. See on Jumala salajane, peidetud tarkus.

Sa ei pea teisest eesriidest läbi minema, võid peatuda ükskõik kus. Võid vajutada liftinuppu ja minna maha teisel või kolmandal korrusel. Kuid minus on miski, mis tahab jõuda nii kõrgele, kui see lift viib.

Näen suurte jumalameeste eludes, et tekib teatud üksildane koht, kus oled kaotanud kõik peale Jumala. Kui sul on aga Jumal, on sul kõik. See ongi Roomlaste 8. peatüki lõpp, kus saame kokku Kristusega.

Koloslastele 3. peatükk ütleb, et Kristus on kõik kõiges. Paulus ütleb: mind ei huvita Seadus või minu päritolu judaismis, ma ei hooli sellest üldse, sest mina tahan olla teise vahevaiba taga, tahan Jeesuse Kristuse ilmutust.

Ma ei taha teoloogiat, isegi õpetust mitte, tahan ilmutust.

Tahan isiklikku, lähedast ilmutust Jeesusest – see on ainus, mis võib täielikult täita mu südameigatsuse.

Jõuame viimase põhjuse juurde, miks seada rist keskmesse.

Loodan, et olen teid vaimustanud, ja kui pole, siis pole ma hästi seletada osanud. Olen praegu nii põnevil, et võiksin rõõmust ringi karata, kuid ei tee seda. Paulus ütleb: kui olen kaine, siis teie pärast.

See siin on kahekordne põhjus – rist on ülim ilming Jumala armastusest ja meie väärtusest Jumalale. Räägin esimesest.

Johannese 15:13-14 räägib Jeesus oma jüngritele: *"Ei ole olemas suuremat armastust kui see, et keegi annab elu oma sõprade eest. Teie olete mu sõbrad, kui teete, mida teid käsin..."*

Teisisõnu, näitan teile suurimat armastust – annan oma elu teie eest. See on ülim näide ühe inimese armastusest teise vastu – selle inimese tahe anda oma elu teise inimese eest.

Roomlastele 5. peatükis rõhutab Paulus Jumala armastuse loomust ja Ta armu suurust. Rm 5:6-10: *"Sest juba siis, kui me alles nõrgad olime, on Kristus suranud nende eest, kes tollal veel jumalakartmatud olid. Vaevalt, et keegi läheb surma isegi õige eest, kuigi hea sõbra eest mõni ehk julgeks surra. Ent Jumal teeb nähtavaks oma armastuse meie vastu sellega, et Kristus suri meie eest, kui me olime alles patused. Seda kindlamini meid päästetakse tema kaudu viha eest nüüd, kui me tema vere läbi oleme saanud õigeks. Sest kui me juba vaenlastena saime lepituse Jumalaga tema Poja surma läbi, kui palju kindlamini meid päästetakse tema elu läbi nüüd, kui me oleme juba lepitatud."*

Kui analüüsida seda teksti, ütleb Paulus neli asja meie olukorra kohta siis, kui Kristus suri meie eest. Kõigepealt salmis 6 ütleb ta: me olime jõuetud. Me ei saanud absoluutselt midagi enda jaoks ära teha, sõltusime täielikult Jumala halastusest.

Ta ütleb ka, et Kristus suri

jumalatute eest – olime jumalakartmatud, meil oli loomus, eluviis, mõtte- ja teguviis, mis oli täiesti võõras Jumalale.

Siis ta ütleb salmis 8, et kui olime alles patused, suri Kristus meie eest. Niisiis olime sõnakuulmatud, vastuhakkajad, mitte mingil viisil otsimas lepitust Jumalaga.

Lõpuks ütleb ta salmis 10, et juba vaenlastena lepitati meid Jumalaga. Paulus kasutab nelja erinevat väljendit meie olukorra kirjeldamiseks, kui Kristus meie eest suri. Ta ütleb, et olime jõuetud – täiesti võimetud enda jaoks midagi tegema.

Olime jumalakartmatud. Kas tead, mis see tähendab? Meis ei olnud midagi, mis oleks võinud Jumalat liigutada.

Kõik meis oli võõras Jumala loomusele.

Kolmandaks olime patused, sõnakuulmatud, vastupanijad.

Neljandaks olime vaenlased, olime Jumala vastased. Kui olime sellises olukorras, siis suri Kristus meie eest ja Paulus ütleb, et see on

Jumala armastuse suurus meie vastu. Usun, et meil on väga oluline seda mõista.

Kohtan tihti kristlasi, kes pole kindlad, et Jumal neid armastab. Usun, et täna ei ole siin kedagi sellist, kuid võib-olla siiski on.

Kui kahtled Jumala armastuses enda vastu, siis ei kao su kahtlused enne, kui saad aru, millises olukorras olid sa siis, kui Kristus sinu eest suri. Jumal ei lase sul leida rahu ühelgi teisel alusel, sest see on ainus alus.

Võib-olla loodad mõne sõbra või jumalasulase peale või kellegi kinnitusele, et oled armastatud. Varem või hiljem eemaldab Jumal selle su elust, sest Ta ei taha, et ehitad oma arusaama Tema armastusest millegi muu peale kui Jeesuse ohvri peale ristil.

Võib-olla raskel ajal mõtled, mis toimub, miks ma kannatan – ja Jumal heidab valgust pimeduses vaid ühele asjale – ristile. See on kõik, mida pead teadma.

Paljude meie probleem on selles, et teame liiga palju ja Jumal tahab tuua meid kohta,

kus piisab vaid teadmisest, et Kristus suri meie eest.

Rääkides sellest armastusest, jätkab Paulus Rm 8:35-39: „*Kes võib meid lahutada Kristuse armastusest? Kas viletsus või ahistus või tagakiusamine või nälg või alastiolek või hädaoht või mõõk? Nagu on kirjutatud: "Sinu pärast surmatakse meid kogu päeva, meid koheldakse nagu tapalambaid."*”

Siin räägitakse Jumala rahvast, kuid sellegi poolest ei saa meid lahutada Jumala armastusest.

Teadke, et palju kristlasi teatud maades kogevad seda praegu. Kui su pääste ei suuda sind sellest läbi kanda, siis kontrolli oma vaimset olukorda, sest puudub garantii, et aasta pärast ei leia me end taolises olukorras.

"Kuid selles kõiges me saame täieliku võidu tema läbi, kes meid on armastanud. Sest ma olen veendunud, et ei surm ega elu, ei inglid ega peainglid, ei praegused ega tulevased, ei väed, ei kõrgus, ei sügavus ega mis tahes muu loodu suuda meid lahutada Jumala armastusest,

mis on Kristuses Jeesuses, meie Issandas."

See on nn Rooma palverännaku haripunkt – lahutamatu, igavene ühendus Jeesuse Kristusega, olles Tema armastuses igavesti.

Vaatame ka teist aspekti ilmingust, mis tuli risti läbi. Esimene ilming oli Jumala armastus, teine on meie vääratus.

Võib-olla ütled: inimestel siin maal on madal enesehinnang. Ma ei tea, kas see on päriselt nii, kuid see on väga levinud probleem kogu Kristuse ihus. Jällegi on vaid üks alus, kuidas teada oma väärtust – ja see on rist.

Näiteks tahan müüa oma maja. Ma ei tea, mis hinnad siin on, aga ütleme, et mu maja maksab 125 000 dollarit. Kuid kui keegi ei maksa selle eest rohkem kui 80 000 dollarit, siis on mu maja väärt seda, mis selle eest tegelikult makstakse – 80 000 dollarit.

Nii ei ole sinu väärtus see, mida sina pead enda väär-tuseks, vaid see, mida Jumal oli nõus sinu eest maksma. Mida maksis Jumal sinu eest? Jeesuse vere.

Vaatame Apostlite teod 20:28, mulle meeldib see ühe sõna pärast – "Jumal".

Paulus räägib koguduse vanematega: "Seepärast pange tähele iseennast ja kogu karja, kelle ülevaatajaks Püha Vaim on teid pannud, et te karjastena hoiaksite Jumala kogudust, mille ta on saanud (ostnud) iseenese vere läbi."

See oli Jumala veri, mille eest kogudus osteti. Jumala veri Jeesuse läbi.

Peetrus ütleb 1 Peetruse 1:18-19: "*... teades (paljud ei tea), et teid pole lunastatud kaduvate asjadega, hõbeda või kullaga teie tühisest esiisadelt päritud eluviisist, vaid Kristuse kui laitmatu ja puhta Talle kalli verega.*"

Laitmatu (veatu) tähendab ilma esialgse patuta, puhas (plekita) – ilma isikliku patuta. Täiuslikult patuta Jumala Tall Jeesus.

Pühakiri ütleb 3. Moosese 17:11: "*Liha elu või hing on veres.*"

Jumal ütleb, et olen andnud selle altari peal, et lepitada su patt.

Jesaja 53:12 ütleb, et Jeesus valas välja oma elu või hinge kuni surmani. Kui Jeesus valas välja vere ristil, andis Ta oma elu – oma hinge lunastushinnaks kogu inimkonna eest.

Psalmides ütleb: Jumal on valmistanud rohke (ülevoolava) lunastuse. Hinnast jäi ülegi veel. Üks täiuslik, jumalik elu oli väärt rohkem kui kõik elud või kogu inimkond kõigis aegades ajaloos. See elu maksti täielikult, et osta meid tagasi saatana käest. Piibel ütleb, et oleme lunastatud Jeesuse vere läbi.

Psalm 107:2 räägib tunnistusest: *"Nõnda öelgu Issanda lunastatud, keda tema on lunastanud kitsikusest."*

Sul pole enne lunastust, kuni ütled seda. Ütlemine teeb selle sulle reaalseks. Olen lunastatud Jeesuse vere läbi saatana käest.

Ütleme koos: olen lunastatud Jeesuse vere läbi saatana käest.

Toon veel viimase näite, Matteuse 13:45-46.

Seda võib mitmeti selgitada, kui sul on teine aru-

saam, kuula mind ära – kui suudan seda selgitada, õnnistab see sind.

"Veel on taevariik kaupmehe sarnane, kes otsis ilusaid pärleid. Kui ta siis leidis ühe eriti hinnalise pärli, läks ta ja müüs maha kõik, mis tal oli, ning ostis selle."

Muu hulgas näitab see Jeesust kui kaupmeest. Ta teadis asja hinda, Ta polnud turist. Ta tundis pärle ja nägi ühte, mis oli nii väärtuslik, et müüs selleks kõik, mis Tal oli.

Oma inimliku arusaama järgi kujutan ette kaupmeest vestlemas oma abikaasaga. Ta naine küsib: „Miks sa kontorist jala koju tulid?”

„Müüsin auto maha.”

„Miks sa küll seda tegid?”

„Müüsin maja ka.”

„Müüsid maja maha? Peame siis tallu kolima.”

„Ei, müüsin selle ka.”

„Müüsin kõik, mis meil oli!”

„Miks sa küll seda tegid?”

„Sest leidsin midagi, mis oli seda kõike väärt!”

„Mis see siis oli?”

Ta avab oma peopesa ja

ütleb: „See pärl on väärt kõik, mida maksin.”

„Mis pärl see on?”

See oled sina – üks inimhing. Kui ükski hing poleks kogu ajaloos päästetud saanud, oleks Ta surnud sinu eest.

Nii et mõtle lõpetuseks endast kui sellest pärlist Issanda peos ja ma tahan, et sa kuuleksid Teda:

"Andsin kõik, mis mul oli, et osta sind. Sa tähendad mulle sedavõrd palju. Ära kunagi lase mul kuulda, et sa pole midagi väärt, sest minu silmis oled sa väärt kõike. Andsin kõik, mis mul oli. Sa

oled nii ilus, nii täiuslik. Ma tean asjade hinda. Kõik, mille müüsin, ei olnud väärt seda, mida sina mulle tähendad – see pärl mu peos."

Kas sa usud seda? Suudad sa seda uskuda? See muudab su elu, kui sa seda usud. Sinu väärtus on see, mis Jumal su eest maksis. Ära lase maailmal oma väärtust hinnata, see ei pruugi just palju olla.

Oled väärt selle, mis Jumal su eest maksis.

Ütle vaid üht: aitäh, Issand!

DEREK PRINCE

Täna, kui te kuulete tema häält, ärge tehke oma südant kõvaks!

Hb 4:7

Meie ajal liigub suuri eksituse vaime. Saatan ise rõivastub valguse ingliks, petmaks paljusid. See pole mingi üllatus neile, kes tunnevad Jumala sõna, sest mida lähemal Kristuse teise tulemise

päev on, seda suuremad eksitused pääsevad valla. Lõpuajal kuulutatakse ristiisku ilma Kristuseta, kristlust ilma Püha Vaimuta, päästmist ilma Kolgata ristita ja taevast ilma põrguta.

2Tm 3:1-5: „Aga see olgu sul teada, et viimseil päevil tuleb raskeid aegu, sest siis on inimesi, kes on enesearmastajad, rahaahned, kelkijad, ülbed, teotajad, sõnakuulmatud vanemaile, tänamatud, nurjatud, halastamatud, leppimatud, laimajad, ohjeldamatud, jõhkrad, hea põlgajad, reetlikud, tormakad, upsakad, rohkem lõbu- kui jumalaarmastajad, kellel on küll jumalakartuse nägu, aga kes on salanud selle väe.”

1Tm 4:1-2: „Aga Vaim ütleb selge sõnaga, et tulevastel aegadel mõned taganevad usust ja hoiavad eksitajate vaimude ja kurjade vaimude õpetuste poole nende väärikijate silmakirjalikkuse mõjul, kes on põletanud tulemärgi oma südametunnistusse.”

Paljud arvavad, et mida edasi aeg läheb, seda valgustatumaks muutub maailma olukord. Piiblist me ometi näeme, et mida lähemale Issanda teise tulemise päevale jõuame, seda pimedamaks läheb elu siin maa peal. Kirjades tessalooniklastele juhib Paulus otseselt tähelepanu

sellele, et enne Issanda tulemist toimub suur ärasalgamine. Ja Jeesus ise lausus kord Luuka 18:18b: „Siiski, kui Inimese Poeg tuleb, kas ta leiab usku maa pealt?”

Maailmas on küllalt religioossust, on palju erikujulist kristlusmeelsustki. Aga elav, Püha Vaimu poolt sünnitatud kristlus on siiski harvaesinev.

Kõige raskem on see, kui hingevaenlane hakkab esinema kristluse ehetes. Mäe-jutluses manitseb Jeesus meid hoiduma neist valeprohvetist, kes tulevad meie juurde lammaste riides, kuigi seespidiselt on nad kiskjad hundid.

Kõigi nende valeprohvetite ühine tunnus on see, et nad veenavad inimesi, et taevariiki pääseb minnes mööda kitsast väravast ja Kolgata ristist. Nad pakuvad meile kristlust, kus pole Kristuse vere märki. Aga vaid selle märgiga märgitud kristlus tuntakse ära taevas.

Seda paneme tähele Ilmutuse raamatu 7. peatükis olevast nägemusest, kus iga üksik inimene selles suures hulgas oli pesnud oma riided

Talle veres.

Üks meie aja suurimaid eksitusi on selline nn kasvatus-kristlus, mis ei taha midagi teada ärkamisest, meelemuutusest, meeleparandusest, pattude tunnistamisest, õigeksmõistmisest, uuestisünnist ega Püha Vaimu poolt teostatud pühitsemisest. Selle kristluse kuulutajad kuulutavad hoopis teist evangeeliumi, kui Paulus kuulutas, ja on selle needuse all, mille Paulus välja ütleb Galaatia kirja alguses.

Raamatu lõpetame ühe joonisega, millelt peaks nägema, kui vajalik on, et igal Jumalat otsival inimesel tuleb minna Kolgata risti kaudu kitsale tee, mis üksi viib Talle auhiilgusesse.

Sa näed laia teed, mille ääres kulgeb nn religioossuse teerada. Sa näed laia tee alumises ääres murdjoont. See kujutab patust tema patuteel. Punktis X puudutab Jumala Vaim seda patust ja annab talle ärkamise armu. Issand sooviks nüüd teda mõjutada tõsiselt meeleparandusele ja nii juhatada teda Kolgata risti jalamile. Aga Kolgatale tule-

mine tähendab valgusesse tulemist ja valgusesse tulemine on valuline, sest patune vihkab valgust (Jh 3:19-21). Iga inimene tahaks pääseda aulisena, aga kui keegi pole elanud täiesti auliselt, siis ei saa ta pääseda muidu kui autult. Ja Kolgatal kuulutatakse teda autuks. Seal tuuakse kõik tema südame salajasemadki patud valgusesse Issanda palge ette.

Vältimaks nüüd seda kohutaluseks saamist, aga säilitamaks ometi taeva lootust, keerabki patune laia tee teisele poolele, nn religioossuse teerajale. Sellel teerajal käib palju inimesi palvetades, kirikulaule lauldes ja kõikisugust jumalakummardamist harrastades. Aga see teerada juhib samasse kohta, kuhu lai teegi, nimelt tulejärve.

On suur erinevus nende vahel, kes on tulnud Kolgata risti ette ja siin saanud minna kitsast väravast kitsale teele oma patud andeks saanuina ja Issanda poolt õigeksmõistetud uute loodutena, ja nende vahel, kes on läinud religioossuse teerajale ning nüüd vana loomusega ja loodut jumaldavatena mõtlevad,

et käivad taeva teed. Nende vahel on oluline erinevus.

Kitsal teel käijad on toonud oma patud valgusesse ja saanud kõik andeks ja lähevad nüüd hea südametunnistuse ja puhta südamega Püha Vaimu juhtimisel auhiilgusele vastu.

Aga religioossuse teel käijad pole soostunud tõsiselt meelt parandama, vaid käivad oma teed tunnistamata pattudega ja määrdunud südametunnistusega, ilma pattude andeksandmise ja vere puhastuseta.

Hea lugeja. Kummal teel kõndija oled sina? Kas oled toonud oma patud valgusesse ja kõnelnud kõik Issandale Kolgata armutrooni ees ning nõnda kogenud halastust? Või oled sina üks neist, kelle kohta Jeesus ütleb, et nad armastavad pimedust? Siis käid sa tänaselgi päeval määrdunud tunnetega, rahutu südamega, ilma Jumala rahuta, Jumala vihaalusena. Sinu kristlus on alaline kurtmine ja kaebus, nagu see peabki olema sellel, kes pole järele andnud Issanda tahtele.

Aga nüüd ma ütleksin sulle, sind Jeesuse armastusega armastava elu teekäijana: „Sinagi seisad kord igaviku rajal. Sinulgi tuleb minna surma kaudu Issanda kohtu-järje ette. Kui sa pole saanud kõiki oma patte andeks ja veres puhastatud inimeseks, sinu tee langeb igavesse pimedusse, kus on ulumine ja hammaste kiristamine. Kui vajalik on seepärast, et me käsitleme piibellikult õigesti uuestisünni saladust.

Uuestisünnis sünnib uus loodu Kristuses.

Oh, kui me aina meenu-taksime seda. Kui me vaid ei laseks kellelgi meelitavate õpetustega juhatada meie muretut meelt valerahusse, kõneldes olematust uues-tisünnist, vaid püsiksime tugevasti apostellikus kuu-lutuses. Siis saavutaksime kord elutee õnneliku ees-märgi, pääseksime Talle pul-mapeole, igavesti rõõmustama selle Päästja juures, kes on meid enda omaks ostnud ja võtnud.

URHO MUROMA

brošüüris „Kes on kristlane?”

Kohtumine Katriga

Tahan rääkida teile loo, mis paneb mind tegema hinge-hoidlikku tööd koolinoortega. Töötasin varem haiglas. Kui olin kord tööl õhtuses vahetuses, toodi sinna 17aastane teadvusetu tüdruk.

Ema oli leidnud tüdruku oma voodist ja püüdnud teda äratada. Ta nägi voodi juures tühje ravimipurke, helistas kohe kiirabisse ja tüdruk toodi haiglasse.

Tüdrukule tehti maoloputus, pandi tilgutite alla ja toodi osakonda, kus töötasin mina. Sellest tüdrukust sai minu patsient. Õise vahetuse ajal tuli tüdruk teadvusele. Nimetame teda Katriks, et mitte kasutada tema pärisnime.

Küsisin Katrilt, mis oli tema elus nii raske, et ta püüdis teha enesetappu. Alguses vastas ta, et mis see minu asi on. Kuid ma istusin tema voodi servale ja ütlesin: „Kuule Katri, ma hoolin sinust tegelikult. Kas sa soovid mulle rääkida, mis oli sinu elus nii võimatu?”

Lõpuks hakkas Katri

rääkima: „Sa ei tea minu elust mitte midagi. Ma isegi ei tea, kes on mu isa. Ma olen saanud alguse oma ema ühe restoraniõhtu tagajärjel. Keegi ei oodanud minu sündimist siia maailma. Ma olen üksnes probleem.

Peale selle, et mind ei ole oodatud, olen ma pelgalt koorem. Olen kogu elu oma emalt kuulnud üksnes seda, kui raske on tema elu olnud selle pärast, et ma olen sündinud; kui raske on tal olnud üksikemana, kuna tema unistused on jäänud täitmata. Nii olen ma üksnes probleem ja koorem.

Natuke aega läks mul paremini, siis kui ma sõbrustasin ühe meeldiva poisiga ja ma kujutasin ette, et maailmas on ükski inimene, kes hoolib minust tegelikult. Kuid kaks päeva tagasi tuli see poiss minu ette ja ütles säravate silmadega: „Kuule Katri, meie suhe on nüüd lõppenud, kuna olen leidnud endale parema tüdruksõbra.”

Siis ma otsustasin, et mina ei taha enam olla see soovi-

matu laps, keda keegi ei armasta, kes on üksnes koorem ega kõlba kellelegi.”

Katri oli läinud oma vana-isa juurde ja korjanud sealt salaja kotti kõik ravimid, mis ta sealt leidis. Siis oli ta läinud koju, süüanud kõik need ja pugunud oma voodisse ootama surma. Sealt leidis tema ta ema.

Kui ma seda lugu kuulsin, hakkas mul temast väga kahju. Ütlesin talle: „Katri, sa ei ole mingi probleem. On keegi, kes on planeerinud just sinu sündimise sellesse maailma. Kellelgi on suur plaan sinu elu jaoks. On keegi, kes on kudunud sind oma kätega emaülas, kes on teinud sinu imeliseks.

Tema on sinu Looja, sinu Jumal. Sa ei ole probleem, sinu elul on tähendus. Sinu elul on päriselt mõte, sinu Looja on sinu valmistaja ja sinu tegija tahab anda sulle tuleviku ja lootuse. On vale, et keegi sind ei armasta. Kas sa tead, Katri, et sa oled tohutu armastuse objekt?”

Ma rääksin Katrile, et Jumal on armastanud teda nii palju, et ta on andnud oma

Poja, kes sündis sellesse maailma, ja kes suri ristil Katrile, et ta leiaks tuleviku ja lootuse Jeesuses.

Siis ma rääkisin Katrile, et ka Jeesus, Jumala Poeg, on armastanud teda tohutult. Piibel ütleb, et kellelgi ei ole sellest suuremat armastust, kui et ta annab oma elu sõbra eest. Ütlesin, et Jumala Poeg Jeesus on teinud seda tema eest, on andnud oma elu Katrile pärast.

Ma rääkisin Katrile, et ei ole kedagi samasugust nagu tema. Jumal on loonud tema ainukordseks isikuks Jumala kuju järgi, mille tõttu omab ta tohutu väärtust.

Veel rääkisin talle, et tema eest on makstud tohutu suur hind. Ei piisanud maailma kullast ega hõbedast, et maksta tema eest, vaid selleks vajati Jumala Poja verd. „Sa oled nii väärtuslik. See on vale, et sinust ei hoolita, sa oled Jumala ja Jeesuse suure armastuse objekt.”

Seda rääkides märkas, kuidas lootuse säde ilmus Katrile silmanurka ja ta haaras uuel viisil elust kinni. Kui lõppes minu öine vahetus,

arvasin ma, et ma ei näe Katri enam, kuna mul oli ees kaks vaba päeva. Soovisin Katrile õnnistust ja ütlesin, et on keegi, kes teda ei hülga ega jäta. See on Jumal, kes soovib talle üksnes head, kelle poole võib ta alati pöörduda oma eluraskustes.

Pärast kahte vaba päeva tagasi tulles osakonda sain üllatuseks kuulda, et Katri viibib veel haiglas. Selgus, et need ravimid, mida Katri oli söönud, olid olnud nii mürgised, et olid hävitanud tema maksa ja arstid andsid talle kõige rohkem nädala eluaega. Ainus, mis võis Katri elu päästa, oli maksa siirdamine.

Kuid et vähem kui nädala jooksul leitaks temale sobiv doonormaks, seda peeti pea-aegu võimatuks, sama hästi kui lotovõiduks. Kuna selles haiglas ei tehtud siirdamisi, hakati teda valmistama ette sõiduks Helsingisse.

Kui läksin pärast uudise teadasaamist Katri palatisse, võtsin tema käe ja ütlesin: „Katri, kuulsin halbu uudiseid.” Ja see, mida Katri siis tegi, on see suur põhjus, miks ma käin koolides ja kohtun

noorte inimestega.

Katri haaras mul käest ja pigistas seda nii kõvasti, vaatas mulle otsa oma hirmusegaste silmadega ja hüüdis nii kõvasti kui sai: „Henna, ma tahan elada, ma siiski ei taha surra.”

Katri hüüd läks nii sügavale minu südamesse, et sellele hetkel ma otsustasin, et kui ma saan teha midagi, et kellegi teise noore elu ei peaks jõudma sellisesse punkti nagu Katri elu, siis ma teen midagi. Nii olen ma valmis minema kooli ja rääkima noortele, et on olemas keegi, kes võib anda tulevikku ja lootuse, ning et nad on hindamatult väärtuslikud.

Olles koolimaailmas, kohtan ma tänapäeva Karisid ja Katrisid. Statistika ütleb, et 15% soome koolinoortest kannab enesetapumõtteid. Iga viies noor lõigub ennast, sest ta tunneb ennast nii räbalasti. Selliste noortega kohtun ma koolis. Mina tahan minna nende juurde, aga kuidas on lood sinuga?

HENNA ORAVA

Jumala imedest soomlaste kaudu

Matti Wendelin

on mees, kes ei paista välja avalikult, kuid kes suurtel koosolekutel võidab inimesi Kristusele; haiged saavad terveks ja toimub loovaid imesid.

Matti Wendelin jutustab:

Ühel õhtul, kui ma olin ärkvel ja palvetasin voodis, tuli minu tuppa kaks ingliti. Üks neist ütles: „Jumal on saatnud meid tooma sind koju, sinu palvetele on vastatud.”

Mina mõtlesin: „Yes, see on võimas, ma olen valmis, läheme.”

Lühidalt rääkides tulime sisse taevaväravast, kus oli suur ja auline vastuvõtt. Üks neist inglitest viis mind ruumi, mis oli täis riiuleid ülevalt alla, millel oli erinevaid kuldseid kroone. Ingel palus mul oodata ja tõi üleemiselt riiulilt suure kauni

krooni.

Ma mõtlesin, et see on võimas, kuna ma ei olnud teinud midagi sellest, mida Jumal palus mul teha. Jumal on tõesti hea Jumal. Sirutasin käe, et seda vastu võtta, kuid ingel keerab selja ja paneb krooni tagasi ülemisele riiulile ning võtab kõige alumiselt riiulilt teise krooni, tuleb minu juurde ja ma märkan, et neil on vahe nagu ööl ja päeval.

Ingel selgitab, et see ülemine oli sinu jaoks mõeldud, aga sina ei tahtnud teha Jumala tahtmist, ei tahtnud minna Pakistani, Indiasse, Paapua Uus-Guineale, Aafrikasse, Venemaale ja teistesse maailma paikadesse täitma Jumala tahet. Keegi teine pidi tegema sinu asemel seda, mida Jumal oli valmistanud sinu jaoks – ja nüüd saad sa selle krooni.

Ütlesin, et tahan kohe

minna tagasi savimajasse täitma Jumala tahtet. Ingel vastas, et üldiselt ei taha siit keegi ära minna. Ma vastasin: „Jah see on parim võimalik koht maailmas, aga ma tahan minna tegema Jumala tahtmist.”

Ingel vastas, et siit ei saa minna tagasi muidu, kui Jumal annab selleks loa.

Meie koosolekutel toimub erinevaid imesid. **14aastane tumm tüdruk**, kelle eest ma palvetasin, teadmata tema probleemist, hakkas rääkima ja tema käed liikusid ebatavaliselt. Siis ma sain teada, et see tüdruk oli olnud tumm.

Ühel pastori tütrele oli **kaks vähkkasvajad kurgus** ja palve ajal need kadusid. Tunnistuse andmisel isa vaatas taskulambiga kurku ja siis ta tantsis sellise meeletu tantsu.

Selle teenistuse läbi on aastaks 2013 on usku tulnud mõnikümned tuhat ja tervevenenud tuhandeid.

Massikoosolekute korraldamine maksab palju rohkem, kui inimesed tavapäraselt

arvavad, kuid kui inimene külvab, saab ta seda lõigata. See oleks võimatu ilma majanduslike imedeta.

Palve peale **sai üks mees silmamuna** ja hakkas nägema, kui üks soomlasest kaaspalvetaja tema pärast palvetas.

Martti Falck

Olen käinud Haiitil aastast 2002 üle 20 reisi, mis on olnud peamine minu tööpiirkond Dominikaani Vabariigis. Olen käinud veel Aafrikas Ugandas, Nigeerias, Lõuna-Koreas. Eelmisel aastal olin misjonireisil Venemaal.

Samuti olen käinud Hiinas ja mujal üle kogu maailma kuulutamas evangeeliumi. Mul on passis veidi üle 200 templi kokku 63 maalt. Neid on tore vaadata ja iga templi taga on mitmed Jumala imed.

Kord palvetasin Haiitil, kuna tundsin ennast nii sandisti. Usun, et iga misjonär tunneb ennast vahel nõrgana mõnes kohas. Ma nutsin Haiitil ühe väikese

mäe juures ja küsisin:

„Jumal, miks sa saadad mind siia Jan Rabelisse, kohta, mida ei ole isegi korralikult kaardile märgitud. Siin ei ole vee- ega kanalisatsiooni-võrku, posti ega muud taolist. Kuidas saad Sa mind kasutada siin nende mustade keskel? On palju paremaid ja rohkem koolitatud inimesi, kes tunnevad paremini Piiblit.”

Siis rääkis Jumal minu südamele need sõnad: „*I dont use the people who are able, I use the poeple who are available.*”

Tõlkes kõlab see: „Ma ei kasuta inimesi, kes on võimekad, mina kasutan neid, kelle südamed on avatud.”

Ma hakkasin nutma ja Püha Vaim tabas mind võimsalt sellel kohal. Kui meie südamed on avatud ja me teeme üks ususamm korraga, omades kindlat veendumust nähtamatust ja sirutudes selle poole, siis hakkab toimuma imesid.

Soomes oleme harjunud igaüks olema privaatse, homogeenselt ja rahulikult, andes kõigile ruumi. Aafrikas on

selline tempo ja igaüks rebib enesele midagi seal, kus keegi müüb kas ajalehte või apelsine.

Olin pärast lendu äärmiselt väsinud ja ka kohvrid olid kaduma läinud, mida pidin veel minema otsima. Olin sellises madalseisus.

Siis tuli minu juurde üks mees, **kellel oli silt kaelas: olen kurt.** See mees hakkas mind ärritama ja ma lükkasin ta alguses kõrvale, et jätkata oma teed.

Siis aga haaras mind kaastunne, ma hakkasin nutma ja Jumal ütles: „Kui sa nüüd teed vea selles asjas, siis võid sama teed pakkida oma kohvrid ja lahkuda sellelt maalt.”

Läksin sellele mehele järele ja hüüdsin täie häälega inglise keeles: „*You will speak and you will hear!*”

Tõlgituna: „Sa hakkad rääkima ja kuulma!”

Samas hakkas see mees rääkima.

Siis tulid pastorid, kes olid mulle järgi tulnud ja nägida seda. Ma hakkasin nutma ja sinna kogunes 30 – 40

inimest. Siis algasid seal suured imed. See avas ukseid kogudustesse ja koosolekutele tänaval. Seal ma mõistsin, et me peame kuulama seda tasast häält. Me ei saa minna mööda siis, kui Jumal räägib. Meie ümber on häda ja suur misjonipõld võib leiduda sinu tagahoovis. Soovin ja palun, et igäihel meil oleks Jeesuse süda, Jeesuse silmad ja käed.

Sellest sai alguse palju ja olen täna „Abi Haiitile RY” rajaja.

Olen ise kõndiv Jumala ime. Mul oli juba kutse Jumala tööle südames, kui hakkasin kõndima vastupidises suunas. Ma ei leidnud enne õiget teed, kui kõik minu elus oli kildudeks. Minu firma oli pankrotis, minu armas abikaasa Anu oli andnud sisse lahutusavalduse.

Lisaks juhtus minuga veel õnnetus ja ma kukkusin 8 – 10 meetri kõrguselt „puu otsast” betoonpõrandale. Minu parem põlvekeder purunes täiesti ja vigastatud sai vasem põid. Arst, kes mind opereeris, ütles et ma ei hakka enam kunagi kõndima.

Mäletan seda, et kui lamasin maas ja olin ellu jäänud, siis ma nutsin ja hüüdsin Jumalale: „Kas Sa võiksid olla veel ühe võimaluse Jumal. Kui sa võid anda mulle veel selle võimaluse, siis olen ma valmis minema ja viima evangeliumi maa äärteni ja jutlustama sellest.”

Minu elu muutus selle hetkega, kui see õnnetus juhtus. Tervenemine ei toimunud kohe ja ma olin ratastoolis umbes 6 – 7 kuud.

Siis olime ühes perelaagris, kus me proovisime parandada meie nõrka abielu. Seal oli Inglismaalt keegi külaline, kes sai prohveteeringu. Ta ütles, et see on täiesti ebatavaline, kuid ta peab seda välja ütlema.

„Tuleb päev, kui sa seisad vaimulikult oma jalgel ja siis sa seisad ka füüsiliselt oma jalgel, mängid jalgpalli ja ma näen miljoneid erivärvilisi inimesi, kellele sa viid evangeliumi.”

Sel päeval, umbes 15 aastat tagasi, tundus see täiesti võimatu. Tänu Jumalale, täna on see täielikult tõde.

Marko Selkomaa

on saanud tuntuks evangelisti ja misjonipastorina. Tema elus pidi toimuma täielik läbipõlemine, enne kui ta leidis lähedase suhte Püha Vaimuga. Ta jutustab.

Aastatel 2003 – 2005 tabas mind tööväsimus Kanadas. Olin olnud aastast 1991 evangeliumitöös ja pingutasin väga kõvasti, et täita Jumala tahet oma elus eriti pühendunult. Olen alati palju palvetanud ja Piiblit lugenud, tunnistanud inimestele ja teeninud Issandat siira südamega.

Olin 30sena saanud koguduse juhtivaks pastoriks ja siis ma pingutasin üle. Püüdsin viia edasi kakskeelset kogudust Issanda väes ja minu jõuvarud lõppesid.

Kanadas ei saa haiguspuhkust ega muud taolist. Siis minu naine sundis mind puhkama. Olin töönarkomaan ega arvestanud kunagi tunde. Minu harrastus oli evangeliumi kuulutamine ja koguduse töö. Väsimus tuli koos sümptomitega ja mul kulus toibumiseks poolteist aastat.

Tööväsimuse kaudu leidsin

ma armulise Jumala. Vend Selkomaa pingutamine lõppes sellega, et ma tajusin, et kui Jumal mind ei aita ega anna mulle patte tegelikult andeks; kui Jumala vägi ei ole tõeline, siis ma ei suuda isegi paberilehte käes hoida.

Sellega minu pingutamine lõppes, nii et ma leidsin armulise Jumala ja minu sees pulbitseb igatsus, mis ei ole pingutamine, vaid hingamisega võrreldav soov. Hakkasin rohkem aega veetma Issanda ligiolus.

Kulminatsioon saabus siis, kui Issand ütles: „Anna mulle kaks tundi päevas ja lihtsalt ole minu ligiolus; mitte taotle-des vaimulikku sõjapidamist, suurt sõitlemist või eestpalvet. Lihtsalt ole minu ligiolus.”

Selle tagajärjel tundus, et teatud armuannid, mis juba noorusest alates olid mingil viisil tegutsenud minu elus, paljunesid, ja Püha Vaimu ligiolu mitmekordistus.

Olen käinud Ladina-Ameerikas El Salvadoris, Nikaraaguas, Guatemalas ja Hondurases.

Pöördeliseks sai just see aeg, kui Issand ütles: veeda kaks tundi päevas minu palge ees. Nii hakkas vägi minust vabamalt voolama koosolekutel.

Eelmaitset sain kogeda oma koguduse palvekoosolekutel ja veidi hiljem grupitervene-misel, kui saalist hakkas lava poole jooksmas 30 - 40 inimest, kellest mõnel oli tervenened silm, teisel kõrv või käsi.

Jumala vägi oli laval nii suur, et kui tunnistus oli antud ja ma mõne meetri kaugusel inimesest peaga tema poole noogutasin, langes vägi ja inimene kukkus.

Oli umbes 1000 inimesega koosolek reede õhtul, kuhu oli tulnud keegi uskmatu noor oma sõbra poolt kutsutuna. Sellest rääkis mulle minu ööbimispaiga perenaine.

Noorel oli autoõnnetuse tõttu parem põlv täiesti rivist väljas. Tal kandis mootoriga põlvvetuge põlast kuni puu-sani.

Tervenemispalve ajal oli ta kogenud Jumala puudutust. Ta hakkas koju minema ja tundis, et midagi on tema

jalaga juhtunud. Ta avastab, et jalg on saanud terveks, võtab ära käimisaparaadi ja hakkab hüppama. Ta saab aru, et Jeesus on teinud ta terveks ja ja annab samas oma elu Jeesusele.

Minu majaperenaine räägib pühapäeva hommikul, et see noormees, kelle jalg terven-es reedel, oli käinud kogu lau-päeva linnatänaval, jalaseade käes ja tunnistanud sellest, et andis eelmisel päeval oma elu Jeesusele; ja see on tunnistus sellest, et Jeesus elab, sest Jeesus tervendas tema vigastatud põlve.

Teine mahlakas lugu on samalt koosolekult, kus ema tuleb oma kahe pojaga lavale ja palub, et kas saaks palve-tada tema 16aastase poisi eest. Poisil olid kõverad jala-sääred.

Tema põlved olid koos, sest ta oli rahhiitik. Tal olid muhklikud X-jalad. Ema rää-gib, et poeg on sellisena sün-dinud ja teda on väga palju selle pärast pilgatud.

Palvetasin: „Anna sellele poisile uued põlved.” Midagi enamat ma seal ei kogenud.

Esmaspäeva hommikul on nelipüha kiriku pastor ja piirkonna sadade koguduste ülevaataja Manuel Sortto viimas mind lennuväljale, kes ütleb: „Kas sa mäletad seda noormeest, kelle eest sa palvetasid reede õhtul.”

„Muidugi mäletan,” vastasin.

„See poiss on käinud koguduses lapsest saadik. Selle pühapäeva hommikul tuli ta kirikusse esimest korda omal jalal täiesti tervena.”

TV7 saates „**Trilogia Jumalan ihmeistä**”

Lewis Wallace

Kuidas romaani „Ben Hur” autor kristlaseks sai

Paljud teavad ülemaailmselt tuntud romaani „Ben-Hur” autori nime. Tänu sellele raamatule omandas selle autor tuntuse kogu maailmas. Vaid vähesed teavad, et selle kirjutamise ajal sai ta usklikuks Kristusesse. Üks tema sõpradest meenutab, kuidas see toimus.

Ma just lõpetasin selle raamatu lugemise, kui selle autor Lewis Wallace mulle külla tuli.

„See raamat oli mulle väga kasulik,” ütlesin ma, „ma ilmselt loen seda veel korra!”

Nähes, et Wallace rõõmustas, küsisin ma, kuidas tal õnnestus kirjutada nii huvitav raamat. Ta ei mõelnud pikalt, kui ta vastas:

„Kui sa soovid kuulata, siis ma jutustan. Sa mõistad, et meie teed ei ole Jumala teed.

Varem tunti mind kui lepitamatut Jumala vaenlast. Olin valmis viskama kristluse prügikasti. Robert Ingersoll, hollandi juhtiv ateist, oli üks mu lähedasemaid sõpru. Sellel ajal lõppes mu aeg Arizona kubernerina ja ma sõitsin osariigist ära. Mr Ingersoll sõitis koos minuga.

Saabudes Saint Louis'i, rääkisime kristlusest.

„Kas pole kummaline, et targad ja mõjukad inimesed usuvad kristliku kiriku õpetust?” mõtiskles mr Ingersoll. „Lõpuks kindlasti hakkavad inimesed mõistma, et Piibel – see on vaid müütide kogumik?”

Meie vestlus kulges edasi ja me rääkisime sellest, kuidas kristlus levib maailmas. Ootamatult muutis mr Ingersoll vestlus suunda:

„Kuule, Lewis, sa oled nii tark inimene, peale selle filosoof. Kui sa võiksid esitada tõendid, et Kristus ja tema õpetus on pelgalt müüdid? Kui tõestada, et Kristust pole kunagi olnud? Kui sa kirjutaksid raamatu kristluse vastu, saaksid sa kogu maailma tähelepanu. See raamat saaks bestselleriks ja teeks lõpu kristlusele ja selle järgijatele.”

Tema ettepanek hakkas mind huvitama ja me jätkasime vestlust sellest, milline oleks selle raamatu mõju. Kui me lahkusime, lubasin ma oma sõbrale, et alustan kohe tööd.

Koju tagasi pöördunud, rääkisin sellest oma naisele. Olin täis entusiasmi. Seda kuulnud, ta väga masendus, kuna oli metodisti kiriku liige. Sellele vaatamata olin täis otsustavust alustada projektiga. Hakkasin süstematiseerima dokumente, mida leidsin ameerika ja euroopa raamatukogudest. Ma kogusin kõike, mis varustas mind faktidega Jeesuse elust ja selle ajastu ajaloolistest tingimustest.

Seitse aastat töötasin selle materjali kogumisega. Kui arvasin, et fakte on piisavalt, hakkasin suure vaimustusega kirjutama.

Kui ma jõudsin neljanda peatükini, keegi otsekui rääkis mulle, et ma lähen vale teed pidi ning et Jeesus ja tema lugu on sama reaalsed nagu lood Sokratesest, Platonist, Julius Caesarist ja paljudest teistest. Hakkasin mõtisklema ja tulin järeldusele, et see millega tegelen, räägib vastu tegelikkusele. Hiljem pidin tunnistama, et ajalugu ei valeta. Pole võimalik hüljata ajaloolisi fakte Jeesusest – nii temast kui Mesiasist ja kristluse rajajast.

Pind kadus mul jalge all. Ma hakkasin kirjutama raamatut, et tõestada, et Jeesust pole kunagi olnud. Ometi pidin töö käigus tunnistama, et ma nii tahtsin suunda muuta. Sest kui Jeesus tegelikult elas, siis ta tõeliselt oli Jumala Poeg ja maailma Päästja. Selline jumalik valgus hakkas valgustama minu mõistust ja südant ning ma veendusin selles, et nii nagu räägib Piibel, pole Jumala mõtted meie mõtted.

Ma kunagi ei unusta ühte õhtut. Siis kummardasin ma esimest korda oma põlved Jumala ees ja palvetasin, et Ta ilmutaks mulle ennast ja andestaks kõik mu patud, aitaks mind sellest hetkest alates edaspidi teenida Teda alati.

Järgmisel hommikul täitus mu süda rahuga. Minust hoo-vas usku. Ma äratasin naise ja jutustasin talle sellest, mis oli juhtunud. Tema nägu säras rõõmust.

„Lewis,” ütles ta, „alates sellest päevast, kui sa ütlesid mulle, et sa kavatsed kirjutada raamatu kristluse vastu, palvetasin ma, et Jumal ilmu-

taks sulle ennast.”

Me langetasime põlved voodi juures ja tänasime Jumalat selle eest, et Ta vastas palvele ja ilmutas meile oma tahet.

Ma ei arva, et keegi on kogenud nii suurt rõõmu, kui kogesime meie sellel hommi-kul, kui pärast paljusid abi-elus oldud aastaid kogesime ühekssaamist Kristuses.

Hiljem ma küsisin temalt, mida peaksin tema arvates tegema kogu selle materja-liga, mille kogumiseks pidin ohverdama palju aega ja raha.

„Minu kallis Lewis,” ütles ta, „kirjuta uuesti esimesed peatükid ja jätka tööd selle raamatuga. Jutusta selles oma isiklikust kogemusest ning sellest, kuidas Jumal ilmutas sulle, et Jeesus Kristus on Jumala Poeg ja maailma Päästja.”

Nii omandas romaani „Ben-Hur” autor pääste.

INGE SKARO

